

Un proces complex: educația materialist științifică și umanist-revoluționară a tinerei generații

In dezbaterea organizațiilor U.T.C.

SENSUL DE FICTIONE ȘI ABSURDUL TRIUMFULUI RAȚIUNII

NOI ȘI TOT MAI LARGI ORIZONTURI DE ÎMPLINIRE ȘI AFIRMARE A PERSONALITĂȚII UMANE

„Este necesar ca în întreaga noastră activitate politico-educativă, în învățămîntul de partid, în învățămîntul social, în învățămîntul politic de masă să intensificăm activitatea de înarmare a membrilor de partid, a oamenilor muncii cu o concepție revoluționară, științifică despre lume și viață, să dăm o perspectivă clară luptei pentru înfăptuirea Programului partidului, pentru înaintarea patriei noastre și ridicarea ei pe noi culmi de progres și civilizație!

Să intensificăm activitatea de formare și ridicare a conștiinței revoluționare, de formare a omului nou, constructor conștient al socialismului și comunismului, cu înalte trăsături revoluționare-patriotice, cu un larg orizont de cunoștințe teoretice, științifice și profesionale, de cultură generală, cu un spirit revoluționar militant.”

NICOLAE CEAUȘESCU

Delimitări

Nu este un secret pentru nimeni faptul că mai cu seamă în ultimul timp se intensifică și se diversifică așa-numita „cruciadă anticomunistă”. De altfel, într-o foarte corectă formulare — pentru felul propus — un comentator al ziarului „Daily Telegraph” consemna în legătură cu unele evenimente ce au loc în anumite țări ale Europei răsăritene: „Este necesar ca Occidentul să treacă la ofensiva ideologică. Trebuie să profite de schimbarea orientării politice. Pentru determinarea caracterului noului orientări care se afirmă la Est de Elba, sînt necesare alți biclii, cit și turta dulce.”

„Credentii și noncredentii per un mondo nuovo”. La rîndul său, un teolog de prestigiu și auzienta lui Hans Küng se pronunță transant împotriva revoluției pe care o socotea nici mai mult și nici mai puțin decît ca pe „un surrogat al religiei”, prezind în același context că „este nevoie să renunțăm la revoluție”.

„Credentii și noncredentii per un mondo nuovo”. La rîndul său, un teolog de prestigiu și auzienta lui Hans Küng se pronunță transant împotriva revoluției pe care o socotea nici mai mult și nici mai puțin decît ca pe „un surrogat al religiei”, prezind în același context că „este nevoie să renunțăm la revoluție”.

„Credentii și noncredentii per un mondo nuovo”. La rîndul său, un teolog de prestigiu și auzienta lui Hans Küng se pronunță transant împotriva revoluției pe care o socotea nici mai mult și nici mai puțin decît ca pe „un surrogat al religiei”, prezind în același context că „este nevoie să renunțăm la revoluție”.

„Este necesar ca în întreaga noastră activitate politico-educativă, în învățămîntul de partid, în învățămîntul social, în învățămîntul politic de masă să intensificăm activitatea de înarmare a membrilor de partid, a oamenilor muncii cu o concepție revoluționară, științifică despre lume și viață, să dăm o perspectivă clară luptei pentru înfăptuirea Programului partidului, pentru înaintarea patriei noastre și ridicarea ei pe noi culmi de progres și civilizație!

CONCEPȚIILE MISTICE-RELIGIOASE, FACTOR DE DESTABILIZARE ȘI MANIPULARE

„Credentii și noncredentii per un mondo nuovo”. La rîndul său, un teolog de prestigiu și auzienta lui Hans Küng se pronunță transant împotriva revoluției pe care o socotea nici mai mult și nici mai puțin decît ca pe „un surrogat al religiei”, prezind în același context că „este nevoie să renunțăm la revoluție”.

„Credentii și noncredentii per un mondo nuovo”. La rîndul său, un teolog de prestigiu și auzienta lui Hans Küng se pronunță transant împotriva revoluției pe care o socotea nici mai mult și nici mai puțin decît ca pe „un surrogat al religiei”, prezind în același context că „este nevoie să renunțăm la revoluție”.

„Credentii și noncredentii per un mondo nuovo”. La rîndul său, un teolog de prestigiu și auzienta lui Hans Küng se pronunță transant împotriva revoluției pe care o socotea nici mai mult și nici mai puțin decît ca pe „un surrogat al religiei”, prezind în același context că „este nevoie să renunțăm la revoluție”.

Documente de o specială însemnătate pentru gîndul și fapta de zi cu zi a comunistilor, a tinerei generații, a întregului popor, Raportul tovarășului Nicolae Ceaușescu, Programul-Direcivă și, respectiv, Tezele celui de-al XIV-lea Congres al partidului, vin să certifice, o dată mai mult, faptul că, aici, la noi, socialismul se făurește numai cu poporul și numai pentru popor.

Documente de o specială însemnătate pentru gîndul și fapta de zi cu zi a comunistilor, a tinerei generații, a întregului popor, Raportul tovarășului Nicolae Ceaușescu, Programul-Direcivă și, respectiv, Tezele celui de-al XIV-lea Congres al partidului, vin să certifice, o dată mai mult, faptul că, aici, la noi, socialismul se făurește numai cu poporul și numai pentru popor.

O FATĂ FĂRĂ SURIS...

Pe măsură ce povestește, colegii mei de birou și-au lăsat de mîni stilourile deoparte, iar filele de hîrtie au rămas încremenite exact la rîndul cînd fata a început a-și istorisi crîmpete dintr-o viață care, fără a anticipa cituși de puțin relatarea de mai jos, numai viața nu se poate numi. O privești, o privești atent, dar un gînd mai cutremurător: Doina (pentru că Doina o cheamă) a știut să zîmbească? A cules, măcar cu un singur priel, o floare și — de ce nu? — a oferit-o aceluia care ar fi meritat să-și spună — și să-și spună — „te iubesc?”

Pe măsură ce povestește, colegii mei de birou și-au lăsat de mîni stilourile deoparte, iar filele de hîrtie au rămas încremenite exact la rîndul cînd fata a început a-și istorisi crîmpete dintr-o viață care, fără a anticipa cituși de puțin relatarea de mai jos, numai viața nu se poate numi. O privești, o privești atent, dar un gînd mai cutremurător: Doina (pentru că Doina o cheamă) a știut să zîmbească? A cules, măcar cu un singur priel, o floare și — de ce nu? — a oferit-o aceluia care ar fi meritat să-și spună — și să-și spună — „te iubesc?”

Procesul întinericului

Pe măsură ce povestește, colegii mei de birou și-au lăsat de mîni stilourile deoparte, iar filele de hîrtie au rămas încremenite exact la rîndul cînd fata a început a-și istorisi crîmpete dintr-o viață care, fără a anticipa cituși de puțin relatarea de mai jos, numai viața nu se poate numi. O privești, o privești atent, dar un gînd mai cutremurător: Doina (pentru că Doina o cheamă) a știut să zîmbească? A cules, măcar cu un singur priel, o floare și — de ce nu? — a oferit-o aceluia care ar fi meritat să-și spună — și să-și spună — „te iubesc?”

La închiderea ediției

Pe măsură ce povestește, colegii mei de birou și-au lăsat de mîni stilourile deoparte, iar filele de hîrtie au rămas încremenite exact la rîndul cînd fata a început a-și istorisi crîmpete dintr-o viață care, fără a anticipa cituși de puțin relatarea de mai jos, numai viața nu se poate numi. O privești, o privești atent, dar un gînd mai cutremurător: Doina (pentru că Doina o cheamă) a știut să zîmbească? A cules, măcar cu un singur priel, o floare și — de ce nu? — a oferit-o aceluia care ar fi meritat să-și spună — și să-și spună — „te iubesc?”

SIMPOZION ȘTIINȚIFIC

Pe măsură ce povestește, colegii mei de birou și-au lăsat de mîni stilourile deoparte, iar filele de hîrtie au rămas încremenite exact la rîndul cînd fata a început a-și istorisi crîmpete dintr-o viață care, fără a anticipa cituși de puțin relatarea de mai jos, numai viața nu se poate numi. O privești, o privești atent, dar un gînd mai cutremurător: Doina (pentru că Doina o cheamă) a știut să zîmbească? A cules, măcar cu un singur priel, o floare și — de ce nu? — a oferit-o aceluia care ar fi meritat să-și spună — și să-și spună — „te iubesc?”

Pe măsură ce povestește, colegii mei de birou și-au lăsat de mîni stilourile deoparte, iar filele de hîrtie au rămas încremenite exact la rîndul cînd fata a început a-și istorisi crîmpete dintr-o viață care, fără a anticipa cituși de puțin relatarea de mai jos, numai viața nu se poate numi. O privești, o privești atent, dar un gînd mai cutremurător: Doina (pentru că Doina o cheamă) a știut să zîmbească? A cules, măcar cu un singur priel, o floare și — de ce nu? — a oferit-o aceluia care ar fi meritat să-și spună — și să-și spună — „te iubesc?”

Pe măsură ce povestește, colegii mei de birou și-au lăsat de mîni stilourile deoparte, iar filele de hîrtie au rămas încremenite exact la rîndul cînd fata a început a-și istorisi crîmpete dintr-o viață care, fără a anticipa cituși de puțin relatarea de mai jos, numai viața nu se poate numi. O privești, o privești atent, dar un gînd mai cutremurător: Doina (pentru că Doina o cheamă) a știut să zîmbească? A cules, măcar cu un singur priel, o floare și — de ce nu? — a oferit-o aceluia care ar fi meritat să-și spună — și să-și spună — „te iubesc?”

Pe măsură ce povestește, colegii mei de birou și-au lăsat de mîni stilourile deoparte, iar filele de hîrtie au rămas încremenite exact la rîndul cînd fata a început a-și istorisi crîmpete dintr-o viață care, fără a anticipa cituși de puțin relatarea de mai jos, numai viața nu se poate numi. O privești, o privești atent, dar un gînd mai cutremurător: Doina (pentru că Doina o cheamă) a știut să zîmbească? A cules, măcar cu un singur priel, o floare și — de ce nu? — a oferit-o aceluia care ar fi meritat să-și spună — și să-și spună — „te iubesc?”

